

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Égész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Oláhstein Adolf.
Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IPI. SZÁDER GYULA.
Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyitltéri közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

Nincs közérdek, csak — üzlet.

Több fővárosi lap híradása szerint a vidéki újságkiadók szövetsége közgyűlést tartott Budapesten és annak elnöke, Sas Ede a cikkünk címében foglalt kijelentést tette. A hírlapok azt jelentik, hogy a jövőben még az isteni tiszteletekről szóló kommunikékat se közlik, a lapok ingyen, hanem azokat meg kell fizetni. Minden sor, mely az újságba kerül, a közlésidőj ellenében jutt nyilvánosságra.

Vegyünk csak egy kicsi lélegzetet. Azt kell hinnünk, hogy az egész egy elkésett áprilisi tréfa. Fel kell tételeznünk, hogy Sas Ede kollegánk ezt a kijelentést, legalább ilyen alakban nem tette. De miután napokig vártunk az előző nyilatkozatra és az késik, erkölcsi kötelességünk, a saját reputációnk érdekében, ezt a kérdést megvilágítani.

Ha igaz volna az, hogy Sas Ede az általunk inkriminált kijelentést tette, akkor tulajdonképpen ebben az foglaltatik, hogy ha keresztény hite szerint való alázatossága jeléül Csemoch bibiros nagycsüdtörtéket tizenkét koldusnak megmossa a lábait, — erről a hetedik nagyhatalom mindaddig nem vesz tudomást, míg a primási gazdasági hivatal a két korona beiktatási díjat a hecces lapnak be nem küldi. Hasonlóképpen, ha az izraeli-

táknak engesztelő napján tartandó szertartások körle-ét kérné a rabbinus, ezt a hecces lap csak az esetben szíveskedik megtenni, ha a két korona beiktatási díjat a zsidó hitközség pénztára beküldötte. Senki vőlegény, senki menyasszony ingyen nem lehet. Senki a nyilvánosság, a sajtó tudomásul vétele mellett meg nem halhat, kivéve a balál bíró közléseért járó díjat előre beküldötték. És miután a sorok száma szerint kell fizetni, lett legyen bármily tündöklő közéleti pálya vége, erről a lap csak abban a határban vesz tudomást, amennyi terjedelemben a beküldött összeg erejéig a néhai méltai lehet. Aki első osztályú parentációt kíván, fizessen. Meg fogja kapni, még ha Berele Hay névre hallgatott életében.

De édes Istenem? Hát a közönség? Hát a közönség? Az semmi? Hát el tud képzelni, „ha nincs közérdek, csak üzlet, — című szövegkezel olyan bárgyu olvasó — tömeget, amely kezébe vesye, és előfizetésével támogasson olyan lapot, melynek ilyen szemérmetlen és ilyen nyílt programja van. Mióta a színház valóban nem a muzsák hajléka, hanem szintén a gésefté, azóta nem hánytorgatjuk, hogy az újság a szinligazgató tulajdonos reklamájiért díjat akar szedni. De ezt is módjával, mert ha Sas Ede pátriárkában Nagyváradon a szinligazgató adózhat a lapoknak, és marad neki is elég, nem úgy van

minden helyen. Lám Verebélyről a szinligazgató megszökött. S ettől a szerencsétlen főtáistól, akinek társulata éhezik, szedjen a sajtó közlési díjat?

Nem, ennyire még nem jutottunk! Ha szonleső és romlott korban szolgáljuk a közvéleményt, de hogy minden sorunkat az gyanúsítsa meg, hogy megvagyunk fizetve, — ezt elviseini képtelenek vagyunk. Mi még az elmúlt időnek élő mohikánjai vagyunk. Akik adunk valamit a tisztas sajtóra, adunk valamit hivatásunkra és abban a naiv hitben élünk, hogy közérdekből írott minden szavunk a közellenőrzés alatt áll. És voltaképpen a lap hitelének, egzisztenciáknak alapja a megbízhatóság. Hogy tudja mindenki, hogy hasábjaink az egyes cikkeket nem a pénz szerzés inspirálta, hanem a közérdek.

Merjük mondani, hogy ha Sas Ede szájába adott elvek alapján alakulna meg a vidéki sajtó, miután itt mindent hamarabb és intenzívebben tudnak meg az emberek, a közönség megvetése, bizalmatlansága és támogatásának teljes megvonása ásná kora sirját.

De tegyük fel, hogy nem vagyunk jó útlelember, hogy mi még a régi világ hamupipókái vagyunk. Mit tesz az? Mégis az idealizmust mi öregek képviseljük és csak azon csodálkozunk, hogy egy testület szóltalan maradt az új tanok merész hirdetése alkalmával.

△ ▼ TÁRCZA. ▼ △

Professor. Barlay.

Irta: Kardos István.

A kis Bihary Bahykát behozta a keményen összezárt ajkú apuskája a szanatóriumba.

Idéges volt a gyerek, indulatos, a második anya fránt valami leírhatatlan ellen-szenver érzett, nem tudott kis fehér arcocskája nevetni előtte, szóval búskomorság hantotta a rövidszoknyás, tizenhároméves Babyt.

A komoly papa mereven állt a professor előtt. Meglepődött egy kevéssé. Nény, ilyen arcot várt. Szigorú, ősrzeránczott homlokút, kevély hangú embert, aki az ő panaszait meg fogja hallgatni és vakon elhiszi majd.

A professor végignézett a selymés szöszke haju lányon és kiváló érzéke mindjárt fülébe súgta, hogy ez a gyerek, ez a ibolyaszemű gyerek nem lehet olyan rossz, miként lefestik előtte.

De hiszen természetes. A második asszony nem tűri azt az arcot, amelyiket az első anya, az igazi, édesanya csókja rózsásra festett s amelyet az ő lehetete elhalványított.

Mindennapi dolog. — A szanatórium gyermekeinek kilenczven perczentje ezekből telik ki.

A kis Baby leült a bőrszékre, két kis szemecskéjét ráfüggesztelte a tanár úr ránczvert homlokára és valami megváltás félett várt attól a jószágos embertől, pedig ugyancsak félt hejhnni erre a vad idegen helyre.

Az apa, Bihary úr szép sorjában elmesélte aztán, hogy a Babyt ítem lehet otthon tartani, mert engedellen, haszontalan portéka, aki ha teheti, a temetőbe szalad és az édesanya sírjánál egész verseket sir el, ami persze a második asszonynak, aki amúgy is ideges, nagyon fáj.

A professor feltolta pápaszemét homlokára, valamit szeretett volna mondani, maga sem tudta mit, de aztán csak annyit mondott, hogy itt marad Baby s ezt a pár szót annyira átérezte, hogy szeretne volna megkönyezni azt az árva kislányt, akit mostoha anyja, a második asszony kivet a házból.

Aztán Bihary aláírta a kötelezettségeket vállaló ívet, kezét fogott a professor úrral, megcsókolta a kislányát és elment.

Elment . . . és vissza se nézett.

A professor úr kikísérte, visszaszájolt a szobájába és leült íróasztala mellé.

Forró fejét rászoritotta tenyerére s gondolkodni kezdett.

Furcsa dolog. Ő azért van itt, hogy gyerekeket neveljen, pajkos, vásott, gazdag, úrigyerekeket.

Pajkosokat — a másokét

És ha neki csak egy is volna, egy vásott, ártatlan kis jószág, aki törne, rombolna mindent, széles jó kedvében fölvetné a házat, csunya volna — csak volna.

És a tudós professor urat valami láz önlötte le, forró, szédítő láz, szomorúság, levertség, végakozás egy rossz kis baba után, aki megcizhálná a bajuszát, kibuzgálná a haját, térdére öltne, lovacskazna. Csak egy volna legalább.

Aztán észre tért. Szégyellte magát. Itt a rendelőben, éppen ezen a komoly helyen.

Hová röpültek gondolatai? . . .

De nem tudott fölük szabadulni. Legalább csak egy is volna.

Aztán rátekintett a Babyra s a felindultságtól remegő hangon mondta:

— Gyere ide Baby. —

Baby pedig lassan odalopódzott hozzá, ölebe ült és hosszan szerelmesen megcsókolta az öreg tudóst.

Barlay tanár urat pedig, aki minden

Vagy valószínű az a feltevés, hogy efa-ta einöki kijelentés nem is hangzott el és ebben a zavaros panama — világban, amikor a miniszterelnöknek kell a bíróság előtt becsületesül számolni, — jobbnak látták szó nélkül hagyni a téves ujsághíreket.

Cikkünk azt a célt szolgálja, hogy a kérdés tisztázassék. Mert a vidéki lapok is speciálisan lapunk nevében eféle kijelentéseket tenni senki sem volt jogosítva.

HETI POSTA.

Éjszaka van, forró júniusi éjszaka és én nem tudok aludni.

Át van minden tüzesedve, a párnám, a takaróm, a falak, a fejem, minden, minden.

S ezer gondolat robot benne, új meg új perspektívákkal, mint a gyorsvonat, a szűz mezők réme.

Valami vad inculatot érzek, kirohanni az utcára, a szép, bűnös, haborgó pesti utcára, melynek testére ráfeküdt a vastag feketeesség.

Kitekintek. Nagy robajjal szalad fel a röllöm. A szemközti kocsmában a Kossuth-nótát játsza a cigány-banda.

Nem is banda. Csak egy szál. De nem is szál. Összegörnyedt, öreg alak. A hegedője azonban zokog.

A Kossuth nótát. Kossuth Lajos nótáját. Mindnyájunknak el kell menni. Ezt a nótát.

S valami zibongó romantika ömlik át rajtam.

Milyen szépen húzza s milyen szép lehetett.

Régen volt. Elmúlt. Ma már nem énekelik. Minek is énekelnek? Kinek énekelnek?

Talán ha elmentünk volna a Balkánra, fölcsegett volna ez a szép, bátor nóta . . . de ilyen békés időben, kinek kell?

Igy mulnak el s kerülnek a kemencze mögé ezek az örökszép emlékek.

Még muzeumba sem lehet őket vinni.

S az éjszakában valami vadgyűlöletet érzek azok iránt, akik most itt a járdán hangosan kopognak cipőikkel.

S haragszom mindenkire, aki megza-

varja ezt a gyönyörűsége szép júniusi forró éjszakát.

A szomszédablakból egy leányfej kerül elő. Szőkefürtű leányfej.

Őt is a muzsika csalta ki vagy az álmatlanság, talán az éjszaka, — ez a bűvös éjszaka.

S ő is hallgatja a nótát és biztos arra gondol, amire én hogy régen te kinek húzták, minek húzták? Hogy ma, ma már mért nem húzzák?

Magam is szégyellek miár ezt a középkori romantikus hangulatot, de tudja az isten, hogy van az ember, ha muzsikát hall, egy szál cigányt lát, egy kis pesti kurtakocsmában éjszaka, júniusi éjszakában.

S ahogy ott húzza a cigány, mintha látnám az öreg Kossuth-ot, — a határon, búcsúzni a hazájától.

S eszembe jutnak mindenféle apró gondolatok, melyekre máskor alig gondolok, hogy mért ment el ez az ember s mért nem él ez az ember? . . .

S miért hagyta itt a nyakunkra ezt az átkos politikát, ezt a sok lövényszéki tárgyalást meg a sok más, mindenféle dolgot, amit nem is szabad kimondani, talán még elgondolni sem.

Lassan topog, egy nagybajszu rendőr, aztán egy álmos szmokingos pincér siet haza s én egész kizökkenek ebből az álomvilágból.

Ilyen kis dolgokra gondol az ember, mikor június éjszakáján kinéz az ablakon mert nem tud aludni.

Ks.

● ● HÍREK ● ●

Geologusok Nógrádban A nyár folyamán Timkó Imre m. kir. geologus és Noszky Jenő késmárki ev. lyceumi tanár geológiai fevételeket fognak eszközölni Nógrád-megyében.

A Tatra-Adria túra-út. A m. kir. Autó-Club turajlja vasárnap délután ért befejezést Budapesteni.

idejét a gyermeknevelésre fordította, valami különös zibongó érzés ölelte át. —

A Babyt tehát elhelyezték a szanatóriumban.

A professor pedig hazafelé tartott, a ridég, fehérfaú házba és lefeküdt. De nem tudott aludni.

Veronált vett be, brómot, ópiumot meg mindenféle altató szert.

De egyik se használt.

Folyton a kis Baby járt az eszében.

Mért nincs neki is ilyen kis, csöppsége, akinek fehér ágyacskájánál most elmondandó, talán már századszor, talán ezredszer a mesét, a tündérszép mesét és megcsókolná és megölelné?

Milyen jól tudna akkor aludni. Mért van némelyiknek hat is? Hat maszatos, szurtos gyerek. Neki meg egysé.

Forgolódtott ágyában ide-oda, aztán inkább elkabult, mint eladott.

Másnap magához vette a kis Bihary Babyt. Azt mondta hogy a lányka hiszterikus állapotát tanulmányozza, azért kell magánál tartania.

Valami szenzációhajhász kis riportercske neki is támadt, hogy fiatal lányokat tartogat házában de az ő tudománya felől állt

minden pletykán. A közönség nem vett róla tudomást.

A ház képe pedig megváltozott. A ridég szobák megelevenedtek s a kislány, mint a tavasztól részeg napsugár átmelegítette a ridég bútorokat.

A professor úrnak nem volt sehol maradása. Mindenönnem haza szaladt, a kislányához, a kis Babyhoz, akinek minden napra egy új mesét kellett kitalálni.

Barlay tanár úr szinte szerelmes lett Babyba; minden kedvtelésének utat engedett, nyugodtan tűrte zsmokoskodásai és remegve gondolt arra az időre, mikor el kell majd válniok.

Pedig Baby lassan-lassan eljutott a tizenhatodik évébe és a professor úr örült, hogy növekszik az ő egyetlen kislánya. Örült és rettegett. —

Tétre elmentek egy sístergős sugarú olasz tengerpartra, ahol a szél zenéjébe a babérok susogása vegyült.

Itt ismerkedett meg Baby egy napsütött arcú olasz poétával, Leandró Rossinivel.

A költőnek leomló szénfekete haja volt és égető szemek sötéttettek barna arcában.

A professor örült az ismeretségnek, mert

A turaut mindvégig a legkedvezőbb idő mellett folyt le. Városunk közönsége s különösen a fiatalság már a kora déli órákban elepte az állomás mellett elhaladó törvényhatósági közút környékét. Fél egy óra felé járt az idő, a midőn szécsény-halászi felől látható volt az első autó a melyen a vezetőség tagjai voltak: Krisztinkovits miniszteri tanácsos és mások.

Ezután rövid időközökben gyors egymásutánban jöttek a versenyen résztvevő. A versenyzők túlnyomó része külföldi volt, a mely az autók jelző zászlócskájának színeiből tűnt ki legjobban.

A közönség magatartása mindvégig példás volt, azonban néhány falusi suhancz a gyorsan haladó autók felé mezei vad bogáncs virágot dobált.

Már négy óra felé járt az idő a mikor az utolsó kuksi is elhaladt.

A véletlen folytán lapunk egyik munkatársa még a verseny közvetlen letoltyása után értesült azon sajnálatos balesetről a mely a Rimaszombat előtti levő Bátka pusztán történt. Ugyanis a nevezett pusztán mellett lévő útvonal mentén egy tizennégy éves kis leány virággal kezében a szemben jövő egyik autó felé szaladt, hogy a virágot közvetlen közletről bedobja a kocsiába, de a véletlen folytán a nagy sebességgel jövő gépkocsi a virágot dobó kis leányt elütötte, aki a fején oly súlyos zúzódásokat szenvedett, hogy még a helyszínén meghalt.

Ezen váratlanul jött szomorú baleset a hatóságokat a jövőre nézve remélhetőleg szigorúbb óv-intézkedések megtételére fogja kényszeríteni.

yz ily balesetekről azonban előszörban a szülők felelősek, nagy lelkiismeretlenség kell ahhoz, hogy fiatal iskolás gyerekek minden felügyelet nélkül szabadon futkóssanak oly útvonal mentén, a hol a baleset ügyszólván más egyéb okból is oly hamar előfordulhat. — Végre is a m. kir. csendőrség nem rendelkezik oly nagy csapattal felett, hogy minden lépésnyire járort állítson. —n.

Babyt szinte felvillanozta a költő arany kedélye.

A kislány pedig szívesen, sőt nagyon szívesen beszélgetett Leandróval.

Egész nap együtt voltak. A tanár úr elmerült az árkulcs francia Figaró olvasásába és nem figyelt a fiatalokra.

A költő pedig gyönyörűtás álmokat sutogott a lánynak.

Azt mondta, hogy a napsugár halvány, pislogó gyertyaláng a Baby szeméinek tűzéhez képest.

Hogy a szellő zsongása csak álmos lehet az ő hangjához.

Baby pedig elhitte mindezt és megittasult a mámortól és a forró olasz éjszakákon át nem húnyta le szemét.

S egyszer este, mikor valami szűk, nehéz levegőjű violákban sétáltak megcsókolta őt a költő, hevesen, hosszan.

Baby pedig beleomlott karjaiba és viszszaesókolta. —

A professor úr, aki egész életén át gyerekeket nevelt, nem tudta mire vélni Baby szomorúságát, a tengernek tulajdonítá s minden este elmondta a kis mesét a tündérekéről.

Pedig a Baby gondolatai messzi röpültek már el a meséskönyv lapjaitól.

Kinevezés. Az igazságügyminiszter dr. Székely/Miksa törvényszéki bírót a vizsgáló bíró állandó helyettesévé nevezte ki. — A kir. ítélőtábla elnöke dr. Ligeti Ernő táblabíró az esküdőtörvényszék helyettes elnökévé rendelte ki.

A törvényszék elnökének bucsuja. A kir. törvényszék teljes ülésében, amelyben résztvettek az összes törvényszéki bírák, a kir. ügyészség, a járásbíró és kezelőszemélyzet, dr. Kubinyi Lajos elnök, kuriai bíró tudtul adta, hogy nyugdíjaztatási kérvényének hely adatolt és elbucszott, h. elnök, majd Csuppy Ferenc, a kir. ügyészség vezetője válaszoltak, kiemelve érdemeit. — A nyugalmazott elnök Hlinikre, liptómezei birtokára vonult vissza.

Halálozás. Kovács Lajos kir. tan., bgyarmati pénzügyigazgató hosszas szenvedés után jobbélre szenderült. Temetése június 4-én ment végbe a bgyarmatiak óriási részvétel mellett. Kovács hosszú időközön keresztül munkás és tevékeny tagja volt a megye pénzügyi adminisztrációjának és halála határozott veszteség e téren.

Juniális. A „Szécsényi Ált. Ipartestület” folyó hó 29-én saját pénztára javára zártkörű táncmulatsággal egybekötött juniális rendez. — A mulatságra a meghívók a napokban küldetnek szét.

Tanítógyűlés. Az országos tanítóegyesület bgyarmati köre f. hó 6-án (pénteken) tartja a román kath. iskolában évi rendes közgyűlést. — A közgyűlés után a szokásos társasbéd a „Lengyel”-féle vendéglő éttermében lesz.

Évzáró-vizsga. A szécsényi ízr. elemi népiskola folyó hó 17-én tartja meg az évi vizsgát, a melyre az érdeklődő tanügybarátok és szülők ezuton is meghívatalnak.

Egy magyar gazda kísérletel. A dunántul és a nyugati vármegyékben alig van kisgazda, a ki ne szuperfoszfátra vetné buzáját és Pozsony megyében pl. megyei átlagban minden kat. hold szántóföldre 49 kg. szuperfoszfátot használtak el a múlt évben. Pozsony

megye szuperfoszfát fogyasztása tehát megközelíti Németország óriási műtrágya fogyasztását, viszont pedig az Alföld és a keleti megyék szuperfoszfát fogyasztása még rendkívül csekély. Nem lesz időszerűen ebből kifolyólag, ha egy előkelő magyar gazda tapasztalatait az alábbiaknak ismertetjük. Az illető gazda már 10 év óta vet olyan földbe, a melyik csak szuperfoszfátot, de istálló trágyát egyáltalán nem kap. Termései ezen idő alatt folytonosan 10—12 mázsákak voltak úgy a buzából mint a zabból. A múlt évben megint csak szuperfoszfátra vetett buzát aratott, s olyan buja volt gabonája, hogy a megdőléstől kellett félnie. 12 évig nem kapott ez a föld istálló trágyát, s csupán szuperfoszfáttal mindig jobb terméseket adott mint a mielőtt szomszédai az istálló trágyával elérték. Elmondja továbbá azt is, miszerint olvasta, hogy a foszfortrágyázás nem minden talajon és nem minden évben érvényesül, ott vagy a munkában van a hiba, vagy a talajban elegendő foszfor van. Ilyen talaj azonban vajmi kevés van az országban. Ajánlja, hogy káli-szegény, különösen homok talajoknál ne egyedül szuperfoszfát, hanem 40 százalékos káli-s is alkalmazassék, de csak kísérletképen egy-egy holdon és humusz szegény talajon. Agyag talajon azonban, ha az okszerűen műveltetik, a szuperfoszfát egymagában alkalmazva is nagy terméshozásokat eredményez.

Iparhatósági megbízottak közgyűlése. Az 1913. évre választott iparhatósági megbízottak folyó hó 5-én a község háza tanácstermében Sooky Jenő szolgabíró, mint az iparhatóság kiküldöttjének elnöke alatt tartották meg alakuló közgyűlést. — Ezen alkalommal elnökké választották: Weisz János. A iparhatóságot vizsgáló-bizottság tagjai: Mester Pál, Vasok Ferenc, Kirberger István, Kovács István, Rádi Gábor.

A tanácsiskola látogató-bizottság tagjaivá: ifj. Klein Jakab, Rádi Guszláv, Herczog Mór, Weisz János, Schück Ferenc.

A műhely-vizsgáló-bizottság tagjaivá: — Donner Kálmán, Klein Samu, Kálmán Ábrahám, Horváth Antal, Blumberger Ármin.

A gyárvizsgáló-bizottság tagjaivá: Győrky János, Lengyel Sándor, Róth Adolf, Klein Henrik és Gabulya János választottak meg.

Foszforsó gyufák árusítása 1913. július hó 1-től tilos. — Ezen a napon túl foszforsó gyufát sem árusítani, sem raklaron tartani nem szabad. Ellenben a papírtokban levő foszformentes kén-só gyufát továbbra is akadálytalanul lehet árusítani.

Szerkesztői üzenet.

Többeknek. A lappal szemben egyetlen korrektség: jól írni.

Ks. Köszönet munkáért. Igazán nagyon szorgalmas.

P. P. 1. Ortodox; görög szó. Igaz hitot jelent. 2. (Gardé des dames) Gardedám: nő kísérője, testőre.

== Szerkesztésért felelős a kiadó. ==

1641—1913. tkvi. sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Schwarz Tóbiás fia végrehajthatónak — Ferkó Péter végrehajtható szenvedő elleni végrehajtható ügyében a kir. járásbíró és a végrehajtható árverést 190 lókekövetelés, en-

nek 1911 évi január hó 1-től számított 5 százalék kamatai 56 kor. 10 fill. per és végrehajtható már megállapított valamint jelenlegi 22 kor. 45 fill. és a még felmerülendő költségek kielégítésé végett az 1881. LX. t.-c. 144. §-a alapján és a 146 § értelmében a szécsényi kir. jbság területén lévő Mihálygerge községben fekvő a. m. gergel 12 sz. tkvben A 1 4—6 sor, 829a, 104a1, 104a2, hrz. Dacsó rétnék és szántóföld homok, kenderes és töviskésnek, B 16 alatt Ferkó Péter nevén álló része 223 K. az u. o. 39 sz. tkvi A 1 2—20 sor, 806, 733, 579, 559, 617, 440, 525, 479, 417, 189, 223, 214, 388, 144, 306, 339, 659, 691, 783, hrz. szántóföld káposztás, kenderföld, Lucernás, Lapos, Mészhegyalja, Körvélye, görbőföld, hársas, oldal, Mészhegy, tető, Szőlők köze, templom földalja, templomföld, felső része, Benézláz, vén doma, hegyespart, Prisoly, nyirjes, Prisoly agyagos, falu réti, bika réti, békástól réti és ezekhez tartozó arányos legelő illetménynek B 9 alatt ugyanannak nevén álló része 314 kor. az u. o. 148 sz. tkvi A 1 1—2 sor, 82, 74 hrz. Bellelek, ház 10 sz. udvar és kertnek B 4 alatt u. annak nevén álló része 873 kor. ezennel megállapított kiállítási ár mellett elrendeli.

Az árverés megtartására határnapul 1913. évi július 22. napjának d. e. 10 órájt Mihálygerge község házához tűzi ki, mely árverésen a fenti ingatlanok a kiállítási ár kétharmadán alul eladni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlant becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi 3333. sz. I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírral a kiküldött kezeihez letenni, avagy a bánatpénznek az 1881. LX. t.-c. 17. §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság. Szécsény, 1913. április 20-án.

Szenthe, sk. kir. járásbíró.

A kiadomány hiteléről:

Perényi, kir. tkvvezető.

Fürdő megnyitás.

A rárósmulyadi vas- és szénsavas-fürdő ünnepélyes megnyitása

az eddigi ünnepnapok kedvezőtlen időjárása miatt

folyó hó 15-én lesz,

melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja

Svarcz Soma, fürdőtulajdonos.

Kitűnő italokról- és ételekről gondoskodva lesz.

335—1913. vgrh. az.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közliré teszi, hogy a hgymati kir. törvényszéknek 1913. évi 2277 sz. végzése következtében Dr. Keszler Lipót losonci ügyvéd által képviselt Nógrádmegyei Népbank Losoncon javára 290 kor. s jár erejéig 1913 évi apr. hó 25-én fogatosított kielégítési végrehajtás ulján lefoglalt és 3081 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorok 2 zongora és egyéb ingók nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1913-ik évi V. 1841 számú végzése

folytán 290 kor. tőkekövetelés, ennek 1913. évi január hó 12 napjától járó 6% kamatai, egyharmadszázalék váltódíj és eddig összesen 126 kor. 61 fillérben bíróság már megállapított költségek és 4 K. 40 fill. 2 árverés kifizési díj erejéig Liptagergén leendő megtartására 1913. évi június hó 20. napjának d. e. II. óraja határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbel ígérőnek, szükség esetén bicsáron alul is elfognak adalni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták és azokra a kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés

az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltek.

Szécsény 1913 évi május hó 28-án

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

Szécsényben a Tersztyánszky István Király-utcai háza 1913. július 1-től berbeadó.

**Jó házból való fiu
tanulólul felvétetik
NAGY LAJOS**
gépműhelyben. — Szécsény.

Izléses munkáért többszörösen kitüntette.

ULIP ISTVAN
elővrag terme
LOSONCZ,

RAKÓCZI-UT. — TELEFON 123.

**Megrendelések: élővirágokban
Glattstien Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállítatnak.**

Huszár Mihály

nógrádmegye. legnagyobb
ruhafestő, vegytisztító- és gőzmosó. intézete

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbízások pontosan eszközöletnek.

**Gyászesetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.**

Elsőrendű munka, gyors- és pontos kiszolgálás

A felszázad óta fennálló

UJLAKI TÉGLA és MÉSZÉGETŐ

RESZVENYTÁRSULAT

legkitűnőbb minőségű

ASZBESZTPALÁJA

minden hasonló anyagot túlszárnyal

tűzálló, fagyálló, tetszetős és olcsó.

Anyagot szállítunk, fedést vállalunk.

Kérjen árajánlatot.

Képvisező: PRÁGAI ERNŐ fakeskedő, Szécsény.

Tessék cégünkre ügyelni.

2—25

Legjobb anyag — legjobb munka — legmesszebmenő jótállás.

Készít minden a könyvnyomdászati szakmába vágó munkákat modern- és szakszerű kivitelben, jutányos árak mellett.

Glattstein Adolf

könyvnyomdása, könyv- és papírkereskedése

A „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

M. kir. dohány- és szivararuda.

SZÉCSÉNY, (Nógrádmegye.)

Raktáron tart: mindennemű levél-
papírokat, üzleti könyveket, író-
és rajz eszközöket. Képes levelező
lapokból nagy választék.